

РЕШЕНИЕ

№ 26480

гр. София, 09.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 04.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **9714** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/ вр. с чл.38, ал.8 от ЗЗЛД.

Образувано по жалба на „Център за градска мобилност“ ЕАД /ЦГМ ЕАД/, допълнена с молба от 22.11.2024г срещу Решение № ППН-02-191/ 2023г от 26.07.2024г на Комисията за защита на личните данни в ЧАСТТА с което :

По т.1- обявява за основателна жалба № ППН 02-191 от 27.03.2023г на М. К. М. срещу ЦГМ ЕАД за нарушение на чл. 6 и чл. 5 § 1 б. „а“ и „б“ от Регламент 2016/ 679.

По т.2 –на основание чл. 58 § 2 б. „г“ от Регламент 2016/ 679 разпорежда на ЦГМ ЕАД :

2.1 да извърши проверка дали навсякъде, където са били разпространени ръководствата с личните данни на М. М., обработването на данни е преустановено, въз основа на което да изтрие тези лични данни които обработва незаконосъобразно и нецелесъобразно.

2.2.да задължи консорциум „Си Ен Ес-С. Тикетинг Систем“ да изтрие всички лични данни на М. М., които обработва в нарушение на Регламент 2016/ 679.

По т.3. Администраторът следва да представи на КЗЛД доказателства за изпълнение на горепосочените разпореждания в 1 месечен срок считано от влизане в сила на решението.

По т. 4. На осн чл.58 § 2 б. „и“ вр с чл. 83 § 5 б. „а“ ОРЗД налага имуществена санкция в размер на 20 000 лв на „ЦГМ“ ЕАД.

Твърди съществено нарушаване административно производствените правила и противоречие с материално правните разпоредби. Сочи, че КЗЛД се била произнесла по недопустима жалба подадена извън срока по чл. 38 ал.1 от ЗЗЛД. Обосновава доводи за приложимост на чл. 6 § 1 б „а“ от Общия регламент относно защита на данните доколкото М. М. била предоставила информирано и доброволно съгласие за обработка на личните й данни съгласно подписана от нея декларация от 22.03.2019г. Не били налице и незаконосъобразно обработвани лични данни които администраторът да задължи обработващия да изтрие. Определената санкция не съответствала на принципа на съразмерност по чл. 6 АПК. Моли да се отмени решението. Претендира разноски.

Ответникът - Комисията за защита на личните данни чрез процесуалния си представител в писмен отговор и в с.з. оспорва жалбата като неоснователна и моли да се отхвърли.Претендира юриск. възнаграждение.

Заинтересованата страна М. К. М. чрез процесуалния си представител моли да се остави в сила решението на КЗЛД в оспорената му част и жалбата да се отхвърли като неоснователна. Претендира разноски.

Заинтересованата страна Консорциум „Си Ен Ес-С. Тикетинг Систем“ чрез процесуалния си представител не оспорва жалбата и моли да се отмени решението на КЗЛД в оспорената му част.

СГП не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД, С.- ГРАД, като взе предвид представените по делото писмени доказателства и становищата на страните, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред административния орган е образувано по жалба № ППН 02-191 от 27.03.2023г /л. 14/ , уточнена с допълнение към жалба № ППН 02-191-5 от 22.06.2023г /л.36/ от М. К. М. с твърдения за наличие на извършено от страна на жалбоподателя по настоящото дело нарушение на ЗЗЛД изразяващо се в разпространение на личните й данни /ЕГН,три имена и адрес/ в ръководството за работа /образци за работа/ на потребителите на системата за електронно таксуване, които са сведени до знанието на всички служители на длъжност „касиер абонаментни карти“ в ЦГМ ЕАД.

С оглед изясняване на обстоятелствата по жалбата, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс е уведомен на чл. 34, ал.3 от АПК Център за градска мобилност ЕАД, който е представил писмено становище.

Проведени са открити заседания по преписката, като въз основа на проведеното административно производство КЗЛД се е произнесла с решение, обективизирано в протокол № 20 от заседание, проведено на 15.05.2024 г. на което е разгледала жалбата по същество.

Жалбата на „Център за градска мобилност“ ЕАД е подадена в срока по чл. 149 от АПК от надлежна страна с правен интерес от обжалване, поради което е допустима.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – Комисията за защита на лични данни. На основание чл. 9, ал. 4 във връзка с ал. 3 от ЗЗЛД решенията на Комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете й. При постановяване на решението са спазени Правилата за кворума и мнозинството изложени в чл. 8, ал. 6 и ал. 7 от ПДКЗЛДНА. Решението е прието с единодушие /л. 713/. Налице е съответствие между лицата, които са присъствали на проведеното последно на 15.05.2024г заседание, и тези, които са се подписали под крайния за

производството акт.

Предвид това, съдът счита, че актът е постановен от компетентен орган в съответствие с предоставените му правомощия и в предвидената от закона писмена форма, като съдържа всички изискуеми по чл. 59 от АПК реквизити. КЗЛД е реализирала предвидената в специалния закон процедура по проучване, като е изисквала и приложила по преписката становища и доказателства от участниците в производството, подробно описани и обсъдени в обстоятелствената част на обжалваното решение.

При постановяване на оспореното решение обаче, съдът откри съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които са самостоятелно основание за отмяна.

С факта на образуване на производството пред Комисията не се достига безусловно до задължение за произнасяне по същество. В правомощията на заседателния състав е преценката дали жалбата, следва да се разгледа по същество или не. За да се приеме за допустима жалбата преди всичко следва да е депозирана в преклузивния срок по чл. 38 ал.1 от ЗЗЛД.

Според чл. 38 ал.1 от ЗЗЛД при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон субектът на данни има право да сезира комисията в срок 6 месеца от узнаване на нарушението, но не по-късно от две години от извършването му.

Преди да пристъпи към разглеждане жалбата на М. М. по основателност, следва да се извърши преценка дали същата е депозирана в посочения преклузивен срок по чл. 38 ал.1 ЗЗЛД. За административния орган съществува задължение да разгледа по същество жалбата, само когато е допустима.

Няма спор, а и от доказателствата се установява, че М.М. е заемала в „ЦГМ“ ЕАД длъжност „касиер/ абонаменти карти“ до 31.01.2022г . Установява се също, че във връзка с въвеждане единната система за електронно таксуване /ЕСЕТ/ е проведено в периода 5.10.2020г до 19.10.2020 /л. 534 до л. 540 от делото/ обучение на опериращите служители, вкл и на касиери /абонаментни карти, каквато длъжност е заемала М. М.. Съгласно т. 17 от представения на л. 538 /гръб/ от делото списък на участниците в обучението, М. М. е участвала в обучението на 19.10.2020г. При обучението са представени ръководства за работа /образци за работа/ със системата за електронно таксуване, изготвени на база данни, в които фигурират трите имена, ЕГН и адрес на М. М.. Личните данни на М. М. са предадени /разпространени/ като част от базата данни на обучителните материали на служителите на длъжност „касиер/ абонаментни карти“ в периода на обучението 5.10.2020г до 19.10.2020г. Именно на посочените дати, съобразно цитирания график /л. 534 до л.540 от делото/, на които се е обучавал всеки отделен служител, следва да се приеме, че същият е узнал личните данни на М. М., съдържащи се в обучителните материали. След като на М. М. е проведено обучение на 19.10.2020г /т.17 от списък на л. 538 гръб/, то на тази дата най-късно се е запознала с ръководството за работа, разпространявано и сред колегите ѝ, в което се съдържат личните ѝ данни. Следователно, от тази дата тече 6 месечния срок по чл. 38 ал.1 от ЗЗЛД, който изтича на 19.04.2021г, понеделник /изчислен съобразно чл. 60 ал.3 ГПК вр с чл. 144 АПК/. Жалбата ѝ до КЗЛД е подадена близо две години след изтичане на срока, а именно на 27.03.2023г, тоест извън рамките на преклузивния срок по чл. 38 ал. 1 ЗЗД.

В синхрон с този извод, е и заявеното лично от М. М. в заседанието

проведено на 15.05.2024г пред КЗЛД и удостоверено в протокол № 20 /л. 710 гръб и л.711 от делото/, че „Тези документи които се разпространиха... са от 5.10.2020г“, „от 5.10.2020 започна разпространението на материалите с моите лични данни“. Тоест, М. М. признава, че е узнала за разпространението на личните ѝ данни сред служителите на „ЦГМ“ ЕАД /нейни колеги/ на 5.10.2020г /началото на обучението/. Следва да се даде вяра именно на това признание относно датата на узнаването, тъй като М. М. е работила към датата на периода на обучение в „ЦГМ“ ЕАД и след като на 5.10.2020г е започнало обучение на колегите ѝ с материали в които се съдържат личните ѝ данни, напълно логично и следващо нормалния ход е тя да узнае от тях за това, че личните ѝ данни се разпространяват във връзка с провежданото обучение. Щом през м. декември 2022г. /когато вече не е била служител в „ЦГМ“ ЕАД/ е узнала, от бивша колежка че личните ѝ данни „продължават“ да са на разположение на служителите /л. 36 от делото/, то на още по силно основание следва да се приеме, че е знаела, че се разпространяват личните ѝ данни по време на обучителния период когато е работела в „ЦГМ“ ЕАД. Не може да се приеме като начална дата за узнаване на нарушението посочения в уточнението към жалбата от 22.06.2023г /л.36 долу/–м. 12.2022г. Това е така, тъй като М. М. изрично заявява, че това е периода през който е разбрала, че личните ѝ данни „продължават“ да са на разположение на служителите /л. 36 долу/, тоест чрез използвания стилистически подход се обосновава категорично, че м. 12.2022г не е датата на узнаване на нарушението, а това е периода през който твърди, че същото „продължава“.

При категоричната индивидуализация от самата М. М. в заседанието на 15.05.2024г на Комисията, на момента на узнаване на нарушението-5.10.2020 година и на подаването на жалбата до комисията-27.03.23 година, съотнесени към разпоредбата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, комисията е сезирана след изтичането на 6-месечния преклузивен срок от узнаване на нарушението от подателя на жалбата. Поради това процесуално законосъобразно е да се отрече правото на жалба на М. М.. Жалбата ѝ въз основа на която е образувано производството пред адм орган е била недопустима на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 АПК вр. с чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

Исклучително лаконични и несъответстващи на доказателствата са изводите на КЗЛД, че жалбата е депозирана в срока по чл.38 ал.1 от ЗЗЛД.С оглед изложеното, следва да се приеме, че М. М. е узнала за разпространението на личните ѝ данни след колегите ѝ на 5.10.2020г, когато е започнало обучението им, респ. най- късно на 19.10.2020г. когато лично на нея е проведено обучение при което са ѝ предоставени материали съдържащи личните ѝ данни. Основателни са доводите за неспазен срок по чл. 38 ал.1 ЗЗЛД, тъй като при извършеното обучение през м.10.2020г адресатът /лично или чрез колегите си/ се е запознал със съдържанието на обучителните материали, в т.ч. е узнал че в тях фигурират личните му данни. Щом се е запознал със съдържанието им, то несъмнено е узнал и за това, че образците за работа съдържат личните му данни.

КЗЛД е приела липса на отрицателни процесуални предпоставки за разглеждане на жалбата, което не съответства на доказателствата.

КЗЛД се е произнесла по основателност на жалба която е изначално недопустима, поради това, че е подадена извън преклузивния срок по чл. 38 ал.1 от ЗЗЛД. Това представлява съществено процесуално нарушение, обуславящо отмяна на оспореното решение /чл. 146 т. 3 АПК/.

По така изложените правни аргументи и при съобразяване чл.168 АПК

настоящата съдебна инстанция обоснова краен извод за незаконосъобразност на оспореното решение, като издадено от компетентен административен орган при спазване на установената форма, но при съществено нарушение на административнопроизводствените правила - чл.146 т.3 АПК. Недопустимостта на жалбата с която е сезирана КЗЛД е отрицателна процесуална предпоставка за разглеждане основателността ѝ, тоест липса на задължение за разглеждане жалбата по същество.

При наличие на основания за отмяна решението на КЗЛД на процесуално основание, безпредметно е обсъждането на материалната му законосъобразност.

Оспореното решение следва да се отмени като незаконосъобразно.

Относно разноските: Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК в полза на жалбоподателя следва да бъде присъдено заплатено адв. възнаграждение в размер на 1000 лв. , както и заплатена д.т. която е в размер на 50 лв. Жалбоподателят обаче, в списъка за разноски претендира заплатена държавна такса в размер на 10 лв. /а не 50 лв./, поради което следва да му се присъди претендирания размер от 10 лв. Неоснователно е възражението на ответника за прекомерност на заплатеното адв. възнаграждение, тъй като същото е в размер малко над на минимума по чл. 8 ал.2 т.10 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /900 лв./, и съответства на фактическата и правна сложност по делото.

С оглед изхода на спора на ответника и на заинтересованата страна М. М. не се дължат разноски.

Водим от горното и на осн. чл.172, ал.2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № ППН-02-191/ 2023г от 26.07.2024г на Комисията за защита на личните данни в ЧАСТТА с което :

По т.1- обявява за основателна жалба № ППН 02-191 от 27.03.2023г на М. К. М. срещу „ЦГМ“ ЕАД за нарушение на чл. 6 и чл. 5 § 1 б. „а“ и „б“ от Регламент 2016/ 679.

По т.2 –на основание чл. 58 § 2 б. „г“ от Регламент 2016/ 679 разпорежда на „ЦГМ“ ЕАД :

2.1 да извърши проверка дали навсякъде, където са били разпространени ръководствата с личните данни на М. М., обработването на данни е преустановено, въз основа на което да изтрие тези лични данни които обработва незаконосъобразно и нецелесъобразно.

2.2.да задължи консорциум „Си Ен Ес-С. Тикетинг Систем“ да изтрие всички лични данни на М. М., които обработва в нарушение на Регламент 2016/ 679.

По т.3. Администраторът следва да представи на КЗЛД доказателства за изпълнение на горепосочените разпореждания в 1 месечен срок считано от влизане в сила на решението.

По т. 4. На осн чл.58 § 2 б. „и“ вр с чл. 83 § 5 б. „а“ ОРЗД налага имуществена санкция в размер на 20 000 лв на „ЦГМ“ ЕАД.

ОСЪЖДА Комисия за защита на личните данни да заплати „Център за градска мобилност“ ЕАД разноски в размер 1 010 лв.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС на Р България в 14 -дневен

срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решението да се изпрати на страните.

съдия: